

Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság

Fegyelmi Tanácsa

Ügyszám: **2004. F. 107/31.**

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa a [...] volt budapesti ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban a megtartott nem nyilvános tárgyaláson, zárt ülésben meghozta és kihirdette az alábbi

határozatot:

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy az eljárás alá vont ügyvéd **1 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget** követett el, ezért

kizárás

fegyelmi büntetéssel sújtja. **A kizárás büntetés időtartama 7 (hét) év.**

A Fegyelmi Tanács kötelezi az eljárás alá vont ügyvédet arra, hogy 60.000 Ft átalányköltséget 30 napon belül fizessen meg a Budapesti Ügyvédi Kamara pénztárába, vagy banki utalással teljesítse a Budapesti Ügyvédi Kamara 10900011-00000007-20950113 számú bankszámlájára, az ügyszámra való hivatkozással.

Indokolás

A fegyelmi tanács a döntését több összefoglaló vizsgálati jelentés alapján indult külön számon elrendelt fegyelmi eljárás egyesítésével létrejött – egyesített - ügyben hozta meg, melyben az a fegyelmi eljárás elrendelésre is más-más időpontban került sor.

A fegyelmi eljárás alapjául szolgáló büntetőügyben valamennyi fegyelmi eljárásban érintett alapügy egyesítésre sor került.

A fegyelmi tanács az ítéletben rögzített ítéleti tényállással egyezően állapítja meg határozatának tényállását, annak ellenére, hogy több fegyelmi eljárás indult a külön-külön megindított, de később egyesítésre került büntetőeljárások alapján.

A fegyelmi tanács a tényállást az eljárás alá vont személy nyilatkozata, azonban főként az okiratok tartalma, így különösen az elsőfokú és a másodfokú büntető ítélete alapján állapította meg, a jogerős ítéletben foglaltakkal azonos módon.

A fegyelmi tanács a tényállást elsősorban az okiratok tartalma, így különösen Törvényszék és az Ítéltábla ítélete alapján állapította meg a jogerős ítéletben foglaltakkal azonos módon.

Megjegyi a fegyelmi tanács, hogy az elsőfokú ítélet tényállását a másodfokú bíróság több szempontból is megváltoztatta, így a fegyelmi tanács által megállapított tényállás a jogerős ítéletben foglalt tényállással azonos és nem az elsőbírói megállapításokkal.

„A./I.

Az eljárás alá vont személy 1999. év első felében – pontosan meg nem határozható időben – kétséget kizáró módon nem beazonosítható személytől vagy személyektől 1.956.000,- Forint névértékű hamis 1.000,-, illetőleg 5.000,- Forint címletű – régi és új típusú – illetékbélyeget szerzett meg, amelyet az ügyfelei megbízásából általa ellenjegyzett, valamint ügyvédi tevékenysége felfüggesztésének időtartama alatt kérésére más ügyvéd által ellenjegyzett társasági szerződések és módosítások bejegyzési és változásbejegyzési kérelmei illetékfizetési kötelezettsége lerovása alkalmával használt fel. A szükséges illetékbélyeget az eljárás alá vont személy csatolta az iratokhoz, illetőleg nyújtotta be az illetékes cégbíróságokon, tudva azt, hogy azok hamisak.

Az eljárás alá vont személy 1999. június 02. és 2003. január 17. napja közötti időben az alábbi cégbejegyzési és változásbejegyzési kérelmek illetve lerovása alkalmával használt fel összesen 66 esetben hamis illetékbélyegeket:

- *kft. cégbejegyzési kérelmére 60.000,- Forint összegű illetékbélyeg, 12 esetben*
- *200.000,- illetékbélyeg, 1 esetben*
- *bt. cégbejegyzési kérelmére 20.000,- Forint illetékbélyeg, 9 esetben*
- *változásbejegyzési kérelemre 6.000,- Forint illetékbélyeg, 31 esetben*
- *változásbejegyzési kérelemre ténylegesen 5.000,- Forint összegű illetékbélyeg, 18 esetben*
- *változásbejegyzési kérelemre 10.000,- Forint illetékbélyeg, 3 esetben*
- *változásbejegyzési kérelemre tőkeemelés folytán 40.000,- Forint illetékbélyeg, 8 esetben*
- *140.000,- Forint illetékbélyeg az (...) Kft. változásbejegyzési kérelmének illetéklerovása kapcsán, 1 esetben.*

A/I/a.

Az eljárás alá vont személy 2001. év nyarán az általa a Pesti Központi Kerületi Bíróságon indított (...) számon iktatott ügyben a Fővárosi Bíróságra benyújtott fellebbezéshez 155.000,- Forint névértékű hamis illetékbélyeget adott át a képviselőjében eljáró AA ügyvédnek, aki a felhasznált bélyegek hamis voltáról nem tudott.

A/I/b.

Az eljárás alá vont személy 2002. február 05. napján (...) alperes képviselőjében eljárva a Pesti Központi Kerületi Bíróságon perújítási kérelem illetve lerovása során 4 darab 5.000,- Forint címletű hamis illetékbélyeget használt fel, 20.000,- Forint értékben.

Az eljárás alá vont személy összesen 1.956.000,- Forint névértékű hamis illetékbélyeget használt fel a fenti eljárásai során.

A/2.

Az eljárás alá vont személy 2001. július 30. napján a (...) Önkormányzata és a BB Kft. között létrejött, ingatlan adásvételi szerződését jegyezte ellen. A szerződő felek az ingatlan vételárát 85.000.000,- Forintban határozták meg, mely összeget az adásvételi szerződésben aláírt letéti megállapodásnak megfelelően a BB Kft.-nek mint vevőnek a szerződés aláírását követő 15 naptári napon belül az eljárás alá vont személynek (...) Bank Rt.-nél vezetett ügyvédi letéti

számlájára kellett átutalnia. A vételár önkormányzatnak történő kifizetése feltételeit mind a megjelölt adásvételi szerződés, mind a letéti megállapodás tartalmazta, rögzítve, hogy a feltételek maradéktalan teljesítését követő 72 órán belül az eljárás alá vont személy jogosult és köteles a vételárat az eladó részére kifizetni. A letéti megállapodás külön rendelkezett arról, hogy az eljárás alá vont személy a letét kezeléséért díjat nem számol fel, azonban a letéti számlán keletkezett kamatok megilletik.

A szerződésnek megfelelően a BB Kft. a 85.000.000,- Forint összegű vételárat 2001. augusztus 14. napján átutalta az eljárás alá vont személy ügyvédi letéti számlájára.

Az eljárás alá vont személy a letéti számlájára utalt 85.000.000,- Forinttal a következők szerint a sajátjaként rendelkezett:

- 2001. augusztus 14. napján a (...) Bank egyik fiókjában megnyitotta a magánbankszámláját, amelyre a BB Kft. által ügyvédi letéti számlájára utalt összegből ugyanezen a napon 84.300.000,- Forintot utalt át, míg 690.000,- Forintot készpénzben az ügyvédi letéti számlájáról a (...) Banknál felvett, mely utóbbi összeget saját céljaira fordította.
- 2001. augusztus 15. napján a (...) Banknál vezetett magánbankszámlájáról (amely számlán az általa előző napon átutalt BB Kft. által ügyvédi letétbe helyezett összegben kívül más összeg nem szerepelt) az eljárás alá vont személy készpénzben további 185.277,- Forintot vett fel, amelyet szintén saját céljaira fordított.

Az adásvételi szerződésben foglalt felek általi – 2001. szeptember 11. napján történt - maradéktalan teljesítést követően az eljárás alá vont személy azért, hogy a vételárat az önkormányzat részére hiánytalanul utalni tudja, a letéti megállapodásban rögzített 72 órás teljesítési határidőn túl, 2001. szeptember 19. napján az általa készpénzben felvett összeg pótlása érdekében 885.278,- Forintot befizetett készpénzben a (...) Banknál vezetett számlájára, majd átutalási megbízást adott a vételárnak eladó részére történő utalására, mely másnap jóváírásra került az eladó bankszámláján.

Az eljárás alá vont személynek az ügyvédi letéti számláján letét címén jóváírt összeg fölött rendelkezési joga nem volt, azt nem utalhatta volna más számlára, illetve az ügyvédi letéti számláról a letéti megállapodás időtartama alatt, valamint az adásvételi szerződés teljesüléséig pénzt nem vehetett volna fel.

Az elkövetési érték 85.000.000,- Forint, mely megtérült.

A/3.

Az eljárás alá vont személy 2000. március 07. napján a CC Kft. és DD. Kft. között létrejött engedményezési megállapodás megkötéséről szóló előszerződés alapján az EE Bank Rt.-nél vezetett ügyvédi letéti számlájára 2000. március 08. napján FF által letétként készpénzben átadott 30.000.000,- Forint összeget befizetett, majd

- 2000. március 17. napján 3.100.000,- Forintot
- 2000. március 24. napján 685.000,- Forintot
- 2000. március 31. napján 2.700.000,- Forintot
- 2000. április 05. napján 35.000,- Forintot
- 2000. április 06. napján 100.000,- Forintot

- 2000. április 10. napján 43.000,- Forintot vett fel készpénzben az érintettek tudta és együttes engedélye nélkül.

Az eljárás alá vont személy a felvett összegekből

- 2000. március 24. napján 3.000.000,- Forintot
- 2000. április 03. napján 1.450.000,- Forintot fizetett vissza az ügyvédi letéti számlájára, míg ugyanezen számlán a bank 2000. március 31. napján 146.358,- Forintot írt jóvá.

A letett összeg letevőnek történő visszafizetését 2000. április 13. napján a CC. Kft. nevében dr. GG ügyvéd engedélyezte, melyet az eljárás alá vont személy végül hiánytalanul teljesített. A felek között létrejött megállapodás értelmében az eljárás alá vont személynek nem volt jogosultsága az ügyvédi letéti számlán lévő pénzüsszeggel a sajátjaként rendelkezni.

Az elkövetési érték 30.000.000,- Forint volt, amely megtérült.

A/4.

Az eljárás alá vont személy 2002. őszén HH-től és JJ-től az II Kft. alapítására kapott megbízást. Az eljárás alá vont személy részben munkadíjként, részben az alapítással kapcsolatos költségekre 80-100.000,- Forintot vett át JJ- től. A cégbíróság a kft. bejegyzés iránti kérelmét elutasította, majd egy későbbi végzésében megállapította, hogy a lerótt 60.000,- Forint összegű illeték visszajár.

Az eljárás alá vont személy 2003. szeptember 11. napján a Fővárosi Illetékhivataltól az illeték visszautalását kérte az EE Banknál vezetett számlájára, melyen az összeg jóváírásra került.

Az eljárás alá vont személy JJ-t – akit az illeték visszatérített összege megilletett volna – nem tájékoztatta sem a bejegyzési kérelem elutasításáról, sem a lerótt illeték visszaigénylésének lehetőségéről, illetve a visszautalás megtörténtéről sem. Az II Kft. cégbejegyzése az eljárás alá vont személy közreműködésével nem történt meg, azt az érdekeltek másik ügyvéd közreműködésével intézték el végül.

A cselekménnyel okozott kár 60.000,- Forint, amely nem térült meg.

B.

Az eljárás alá vont személy és KK a Budapest V. kerület (...). szám alatt működtettek ügyvédi irodát külön-külön, teljesen különálló ügyfélkörrel. KK. titkárnő nélkül dolgozott, a számítógép kezeléséhez jól értett, az okiratokat a számítógépen maga szerkesztette. Több esetben előfordult, hogy az általa előre előkészített kérelmeket, iratokat az illetékbélyeg vásárlásához szükséges pénzüsszeggel együtt testvére, az eljárás alá vont személy vitte a cégbíróságra.

KK. által 1999. július 27. és 2002. december 20. napja közötti időben az általa készített cégbejegyzési és változásbejegyzési kérelmeken összesen 24 esetben hamis illetékbélyegek lerovását észlelte a szakértői vizsgálat.

Az illetékfizetési kötelezettség lerovása során ezekben az esetekben 466.200,- Forint névértékű hamis 1.000,-, illetőleg 5.000,- Forintos címletű – régi és új típusú – illetékbélyegek kerültek leragasztásra a következők szerint:

- kft. cégbejegyzési kérelmére 60.000,- Forint összegű illetékbélyeg, 3 esetben

- *bt. cégbejegyzési kérelmére 20.000,- Forint illetékbélyeg, 5 esetben*
- *változásbejegyzési kérelemre 6.000,- Forint illetékbélyeg, 10 esetben*
- *változásbejegyzési kérelemre tőkeemelés kapcsán 40.000,- Forint illetékbélyeg, 2 esetben*
- *változásbejegyzési kérelemre tőkeemelés kapcsán 100.000,- Forint illetékbélyeg, 1 esetben*
- *változásbejegyzési kérelemre 5.000,- Forint összegű illetékbélyeg, 1 esetben*
- *változásbejegyzési kérelemre 3.000,- Forint összegű illetékbélyeg, 2 esetben.*

Ezen 24 esetben a KK. ügyvéd által ellenjegyzett társasági szerződések és módosítások illetékfizetési kötelezettségének teljesítéséhez szükséges illetékbélyegeket az eljárás alá vont személy csatolta az okiratokhoz, illetve juttatta el a cégbíróságokhoz. E gazdasági társaságok valós cégek voltak, amelyek cégbejegyzésére sor is került.

Az eljárás alá vont személy az I. és II. tényállási pontokban összesen 2.422.200,- Forint névértékű hamis illetékbélyeget használt fel.

C.

A QQ Betéti Társaság 1999. évben kezdett egy 35 lakásos társasház építésébe (...) számon. A cég cégvezetője MM beltag volt, de ténylegesen helyette az édesapja NN járt el és hozta meg az érdemi döntéseket. Az építkezésen fővállalkozóként OO XVII. r. vádlott ügyvezetésében álló PP Kft. járt el. A XVII. r. vádlott az építkezés során kapcsolatba került LL III. r. vádlottal.

A III. r. vádlott a siófoki építkezésen őrző-védő feladatokat látott el, pénzszállítással foglalkozott, őt a XVII. r. vádlott testőreként, biztonsági embereként ismerték.

A III. r. vádlott 2000 év vége felé alaptalan követeléssel fordult a QQ Bt.-hez: azzal a valótlan indokkal kereste meg a céget ténylegesen irányító NN-t, hogy őt a PP Kft. és a XVII. r. vádlott nem fizette ki, emiatt 15 millió forintot követelt, annak ellenére, hogy a közte és a QQ Bt. vagy az általa képviselt cég és a QQ Bt. között nem volt szerződéses kapcsolat, jogviszony.

Fenyegetések hatására NN és MM úgy döntöttek, hogy a QQ Bt. eleget tesz a III. r. vádlott alaptalan követelésének oly módon, hogy az eredetileg követelt 15 millió forint helyett, még annál is nagyobb 43.605.000 Forint (11.205.000,- Ft lakás + 32.400.000,- Ft telek) értékű ingatlanokat adnak LL tulajdonába.

Így a III. r. vádlott minden jogalapot nélkülöző követelésé az épülő siófoki társasház két lakásának ellenszolgáltatás nélküli, de fiktív adásvétellel leplezett átengedésével elégitették ki első körben.

A lakások átruházásáról szóló szerződést NN és MM 2001. Február 22. napján a III. r. vádlott által megbízott, a szerződést készítő és ellenjegyző eljárás alá vont személy jelenlétében, annak ügyvédi irodájában kötötték meg a III. r. vádlottal. A szerződés adásvételről került megszerkesztésre olyan módon, hogy a vételár valós teljesítés módja – az állítólagos követelésbe történő beszámítás – helyett a vételár teljes összegének készpénzes kifizetésre került. A szerződés szerint a QQ Bt., mint eladó eladta a III. r. vádlottnak, mint vevőnek az épületegyüttes 2 lakását (egyik emeleti, másik földszinti) 26.000.000,- Forint vételár ellenében. Az ügylet kapcsán – lévén, hogy valójában nem adásvételről volt szó – sem korábban, sem a szerződéskötés alkalmával nem került sor III. r. vádlott részéről pénz átadásra, vagy átutalásra a QQ Bt. eladó felé. A szerződés megkötésekor a III. r. vádlott kérésére az eljárás alá vont személy azt a valótlan tényállítást rögzítette a szerződésben, hogy egy nyilatkozat került bemutatásra az Eladó részéről, melyben a teljes vételár megfizetésére sor került a szerződéskötést megelőző napon. Ilyen nyilatkozat bemutatására nem került sor, mert ilyen befizetés nem történt, illetve ennek az igazolására sem került sor.

Erre figyelemmel az adásvételben részt vevő felek mellett a szerződést készítő és ellenjegyző eljárás alá vont személy is tisztában volt azzal, hogy eben a tekintetben valótlan tartalmú okirat készítésében működik közre.

A III. r. vádlottnak átengedett két lakás közül a földszinti lakás esetében (egy ingatlanra harmadik személy javra bejegyzett vételi jog miatt) a (...) Földhivatal elutasította a III. r. vádlott tulajdonjog bejegyzési kérelmét, míg a másik emeleti lakás vonatkozásában hozott bejegyző határozatot. Ezt követően a szerződés látszólagos hibás teljesítése, jogszavatosság miatt kényszerhelyzetben lévő NN és MM az érintett földszinti lakás helyett egy ugyancsak a QQ Bt. vagyonát képező (...) építési telek tulajdonjoga átruházását ajánlották fel a III. r. vádlottnak a fennmaradó követelés rendezésére.

NN és MM a korábbiakkal egyezően az eljárás alá vont személy, mint ügyvéd közreműködésével, annak budapesti irodájában kötöttek egy újabb adásvételi szerződést 2001. Április 3. napján a III. r. vádlottal. Ezúttal a (...) hrsz. alatti beépítetlen telek ingatlant engedték át ellenszolgáltatás nélkül, de adásvételi szerződéssel leplezve a III. r. vádlottnak. A szerződés szerint a QQ Bt. eladta a III. r. vádlott pedig 22 millió Ft ellenében megvette az említett telekingatlant.

A szerződéskötés során a III. r. vádlott kérésére az eljárás alá vont személygyúttal is valótlan adatként rögzítette, miszerint a vevő a szerződés aláírásával egyidejűleg megfizette a teljes vételárat, nevezetesen 22 millió Ft-ot. Ténylegesen – mivel nem valódi adásvételről volt szó – a felek között a vételár megfizetésére nem került sor semmilyen módon, emiatt és az előzmények miatt az eljárás alá vont személy tisztában volt azzal, hogy valótlan tartalmú okirat kiállításában működik közre.

Az érintett ingatlanok földhivatali bejegyeztetését szinté az eljárás alá vont ügyvéd intézte, így személyen működött közre abban, hogy az általa, közreműködésével készített valótlan okiratok alapján a III. r. vádlott tulajdonjoga valótlan jogcímen kerüljön bejegyzésre az ingatlan-nyilvántartásba, mint közokiratba.

Mind ezek alapján a QQ Bt. tulajdonában álló lakás-, illetve telekingatlan ellenszolgáltatás nélkül került a III. r. vádlott tulajdonába.”

A fegyelmi tanács bizonyítékként elsősorban a Törvényszék és az Ítéltábla ítéleteit, mint okirati bizonyítékot vett figyelembe.

Az ítélet jogerős és – a szabadságvesztés kivételével – végrehajtható.

A bíróság jogerős ítéletével bűnösnek mondta ki az eljárás alá vont személyt

- 1 rb. folytatólagosan elkövetett bélyeghamisítás büntetében (Btk. 391.§ (2) bekezdés),
- 1 rb. sikkasztás büntetében (Btk. 372.§ (1) bekezdés, (5) bekezdés a) pont),
- 1 rb. sikkasztás büntetében (Btk. 372.§ (1) bekezdés, (4) bekezdés a) pont),
- 1 rb. sikkasztás vétségében (Btk. 372.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont),
- 2 rb. közokirat-hamisítás büntetében (Btk. 342.§ (1) bekezdés c) pont),

ezért őt a bíróság [...] év börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és [...] HUF összegű pénzbüntetés megfizetésére ítélte, azzal, hogy a szabadságvesztés végrehajtását [...] évi próbaidőre felfüggesztette.

Az eljárás alá vont személy szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg a tárgyaláson. Eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi felelősségéről nem nyilatkozott az eljárás során, azonban a Fegyelmi Tanácshoz írt levelében azt rögzítette, hogy *nem kíván a tárgyaláson személyesen részt venni*, egyúttal a meghallgatásának felfüggesztését kérte, tekintve, hogy nincs módja felkészülni az ügyben, illetve a rendkívüli időmúlásra és arra tekintettel, hogy 2006. óta nem kamarai tag, az eljárás megszüntetését kérte.

A vezető fegyelmi biztos fenntartotta és kiegészítette az összefoglaló jelentésben foglalt tényállásokat a jogerős ítéletében foglaltakkal.

Álláspontja szerint a jogerős ítélet köti a Fegyelmi Tanácsot a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 6. §-a szerint.

Álláspontja szerint az eljárás alá vont személy megsértette az Üttv. 3. § (2) bekezdésében foglaltakat.

Mind ezek alapján kizárás fegyelmi büntetésre tett indítványt, melynek időtartamára direkt indítványt nem tett.

Az elkövetéskor más ügyvédi törvény és fegyelmi eljárási szabályzat volt hatályban.

Jogi álláspontja szerint az ügyben nem az Üt. és a régi FESZ, hanem az Üttv. és az új FESZ. alkalmazandó, mert az kedvezőbb az eljárás alá vont személyre nézve.

Indítványa kiterjed az eljárási átalányköltségre is, melyet ugyancsak az új jogszabály alapján indítványozott megállapítani.

A Fegyelmi Tanács döntésének indokai:

A Fegyelmi Tanács kötve van a jogerős ítéletben megállapított tényekhez, így ehhez képest megállapította, hogy eljárás alá vont ügyvéd a **szándékos bűncselekmény elkövetésével a hivatkozott hivatásrendi normákat is megsértette.**

Az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény (a továbbiakban: Üt.) 37. §-a szerint fegyelmi vétséget követ el az az ügyvéd, aki az ügyvédi tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, illetve az etikai szabályzatban meghatározott kötelességét vétkesen megszegi, vagy akinek az ügyvédi tevékenységen kívüli vétkes magatartása az ügyvédi kar tekintélyét csorbítja.

Az Üt. 3. § (2) bekezdésében foglaltak szerint az *„ügyvédnek hivatását a legjobb tudása szerint, lelkiismeretesen, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolnia, tevékenységében köteles mindenkor az ügyvédi hivatáshoz méltó magatartást tanúsítani”*

Lényegében azonos tartalmú előírásokat tartalmazott *az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól* szóló 5/2008. (XI. 27.) MÜK Szabályzattal módosított 8/1999. (III. 22.) MÜK Szabályzat (ÜESZ) **3/2.** pontja is.

Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. tv. (a továbbiakban: Üttv.) 107. § Fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló, szüneteltető vagy az ügyvédi tevékenység felfüggesztése alatt álló kamarai tag vagy nyilvántartásba vett természetes személy, ha

a) az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában és a területi kamara alapszabályában (a továbbiakban együtt: alapszabály), vagy etikai szabályzatban meghatározott kötelességét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi, vagy

b) ügyvédi tevékenységen kívüli szándékos vagy gondatlan magatartásával az ügyvédi hivatás tekintélyét súlyosan veszélyezteti.

Nem lehet kérdés a vétkesség fokának körében, hogy a szándékos bűncselekmény egyúttal fegyelmi felelősség megállapítása körében is csak szándékosnak minősülhetnek, hiszen az a hivatásrendi norma minden ügyvéd előtt ismert, mely szerint ügyvédhez méltó magatartás tanúsítása körében alapvetés, hogy szándékos bűncselekményt az ügyvéd nem követhet el.

A Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvéd magatartását 1 rendbeli szándékos fegyelmi vétségnek minősítette.

A fegyelmi tanács nem az ítéletben megállapított bűncselekmények száma szerint és nem is a megindított (később egyesített) fegyelmi eljárások száma szerint állapította meg a rendbeliséget.

A fegyelmi tanács az egy elítéléshez köthető azon magatartásszabályt tartotta szem előtt, miszerint ügyvéd nem követhet el szándékos bűncselekményt. Egyet sem. A cselekmények halmazati jellegét a fegyelmi tanács a büntetés kiszabási körülménynek tekintette. Az az ügyvéd, akit a büntetőbíróság elítél szándékos bűncselekmény miatt, egyúttal fegyelmi vétséget is elkövet.

A Fegyelmi Tanács a rendelkező részben írt fegyelmi büntetés kiszabását tartotta arányban állónak az elkövetett cselekmény tárgyi súlyával.

A jelentős időmúlás ellenére sem látott módot a Fegyelmi Tanács más fegyelmi büntetés kiszabására a **felfüggesztett szabadságvesztésre ítélt**, egyúttal **tevékenység gyakorlása alól felfüggesztett**, korábban a **kamara tagjai közül több, külön határozatban kizárt** ügyvéddel szemben. A legsúlyosabb fegyelmi büntetésen kívül minden más fegyelmi büntetést a Fegyelmi Tanács súlytalannak tekintett.

A Fegyelmi Tanács megállapította, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi eljárás során érdemi védekezést nem terjesztett elő.

Az eljárás alá vont ügyvédnek az eljárás megszüntetésére irányuló indítványa a korábban hatályos FESZ 1.§ a) alapján nem volt teljesíthető, hiszen a fegyelmi eljárás lefolytatásának nem képezi akadályát az a körülmény, hogy az eljárás alá vont ügyvéd időközben a törlésre, kizárásra kerül, vagy lemondás folytán szűnik meg a kamarai tagsága. A fegyelmi eljárás lefolytatására sor kerül, ha az eljárás alá volt ügyvéd vagy volt ügyvéd a fegyelmi vétség alapjául szolgáló magatartást vagy mulasztást az ügyvédi kamara tagjaként (ügyvédként) tanúsította. Az ezzel összefüggő szabályozás időközben nem változott, a fegyelmi eljárásnak továbbra sem akadály a lemondás, vagy kizárás, esetleges törlés.

A jelen ügy elbírálásának alapjául szolgáló magatartás elkövetési időpontjában az Ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény (Üt.) volt hatályban.

A cselekmény elbírálásakor pedig az Ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (Üttv.) volt hatályban.

A fegyelmi eljárásról szóló 20/2018.(XI.26.) MÜK szabályzat (FESZ) 1.4. pontja kimondja, hogy a fegyelmi felelősség elbírálására – jogszabály, vagy szabályzat eltérő rendelkezése hiányában – a fegyelmi vétség elkövetése idején hatályban lévő rendelkezéseket kell alkalmazni, kivéve, ha az elbíráláskor hatályban lévő rendelkezések alapján a magatartás már nem minősül fegyelmi vétségnek, vagy az enyhébben bírálandó el.

A fegyelmi vétség fogalmát az Üt., illetve az Üttv. lényegében azonosan határozza meg. Tekintettel arra, hogy az eljárás alá vont ügyvéd terhére szándékos szabályszegés állapítható meg, ezért a fegyelmi tanács az Üttv. rendelkezéseit kedvezőbbnek ítélte az eljárás alá vont személy szempontjából.

Mivel a fegyelmi tanács az alkalmazandó szankció jellege – nevezetesen a kizárás fegyelmi büntetés – nem volt kérdéses, így azért döntött a kedvezőbb, elbíráláskor hatályos Üttv. szabályainak alkalmazása mellett, mert az elkövetéskor hatályos Üt. kizárás fegyelmi büntetésre vonatkozó szabályai szerint nem volt a fegyelmi tanácsnak mérlegelési lehetősége.

Az Üt. rendelkezései szerint a kizárás 10 évre szólt, míg az elbíráláskor hatályos Üttv. a kizárás tartamának meghatározásakor a fegyelmi tanácsnak mérlegelési jogot engedett (3 – 10 év tartamok között), így mód volt (főként a rendkívüli időmúlás figyelembevételével) a maximális tartamtól lefelé jelentősen eltérni.

A büntetés kiszabásának időpontjában már a 2017. évi LXXVIII. tv (Üttv.) rendelkezései irányadóak az Üttv. 208.§. (22) bekezdése alapján.

Enyhítő körülményként fokozott súllyal értékelte a fegyelmi vétséget megvalósító magatartás óta – az eljárás alá vont ügyvédnek fel nem róható – kiemelten jelentős időmúlást.

A fegyelmi büntetés kiszabásakor *súlyosító körülményként* figyelembe vette a Fegyelmi Tanács a rendkívül nagyszámú ügyvédi minőség felhasználásával elkövetett bűncselekményt, mely jelentős tárgyi súlyú, amiért szabadságvesztés büntetést szabott ki a Bíróság, így az ügyvédségbe vetett bizalom csorbulását eredményezi, ez pedig az ügyvédi kar nyomatékos érdekével ellentétes.

Az eljárás alá vont személy fegyelmi előéletét is átlagos súllyal értékelte enyhítőként.

A fentiek szerint a büntetés meghatározásakor figyelemmel volt a Fegyelmi Tanács az elkövetés körülményeire és eredményére és megállapította, hogy a bekövetkezett eredményre is tekintettel a meghatározott és kiszabott büntetés van arányban.

Az enyhítő körülményre tekintettel, annak fokozott nyomatékára tekintettel nem az Üt., hanem az Üttv. – eljárás alá vont személyre nézve kedvezőbb – szabályainak alkalmazásával határozta meg a fegyelmi tanács a kizárás fegyelmi büntetés mértékét a 3 évtől 10 évig terjedő tartamon belül 7 évben.

A fegyelmi tanács az eljárás alá vont ügyvédet az Üttv. 142. § (2) bekezdése és a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (XI. 26.) MÜK Szabályzat (FESZ) 40.2. a) pontja alapján kötelezte a fegyelmi eljárás átalányköltségének megfizetésére.

Az átalányköltséget a 40. 2 a.) pont alapján 80.000.- HUF összegben határozhatta volna meg a fegyelmi tanács.

Ehhez képest a fegyelmi tanács az átalányköltséget az Üttv. 142.§ (2) bekezdése FESZ. 40.9. pontja alapján méltányosságból 60.000,- HUF összegben határozta meg, melynek az volt az indoka, hogy a korábbi jogszabály alapján az átalányköltség maximális összege 60.000,- HUF lett volna, azonban az a körülmény nem az eljárás alá vont személy – meg nem valósult időhúzó – magatartásával függ össze, hogy a büntetőeljárás (és ezzel összefüggésben a fegyelmi eljárás) ilyen mértékben elhúzódott.

Nem vezethet magasabb összegű fizetési kötelezettséghez önmagában az a körülmény, hogy időközben új az eljárás alá vont személyre – e körben - kedvezőtlenebb jogszabály lép hatályba.

A fellebbezési jogot az Üttv. 135.§. (1). bekezdés biztosítja.

A Fegyelmi Tanács határozata 2019. június 7. napján jogerős.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa - 2004. F. 107/31.)